

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Wolny

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 6 lutego, 6 marca, 10 kwietnia i 8 maja 2019 r. sprawy przeciwko:

U. R., córce S. i T. z domu S., urodz. (...) w S.

obwinionej o to, że:

I. w okresie od dnia 24 stycznia 2018 r. do dnia 20 kwietnia 2018r. w msc. T., gm. S., woj. (...) - (...), prowadziła działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, polegającą na prowadzeniu produkcji żywności bez zezwolenia wydanego przez Państwowego Inspektora Sanitarnego w S.,

tj. o wykroczenie z art. 60¹ §1 k.w.

II. w dniu 19 kwietnia 2018 r. pomiędzy godz. 08:40 a 08:50 w msc. T., gm. S., woj. (...) - (...), udaremniła przeprowadzenie czynności kontrolnych w zakresie przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, dotyczących warunków produkcji żywności i stanu higienicznego pomieszczeń oraz nadzoru nad jakością zdrowotną żywności,

tj. o wykroczenie z art. 38 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1261 z późn. zm.)

III. w okresie od dnia 23 maja 2018 r. do dnia 30 maja 2018 r. będąc wezwaną do okazania w (...) w S. przy ul. (...) - S., woj. (...) - (...), indywidualnych umów najmu lub podnajmu lokalu w msc. (...) według stanu na dzień 19 kwietnia 2018 r. obowiązku tego nie wykonała, czym utrudniła działalność Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S.,

tj. o wykroczenie z art. 38 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1261 z późn. zm.)

I. obwinioną U. R. uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej wykroczeń i za to z mocy art. 60¹ § 1 kw i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 roku o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1261 ze zm.) opierając wymiar kary o art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

II. na podstawie art. 119 §1 k.p.w. w zw. z art. 21 pkt 2 i art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (stu) złotych oraz opłatą w kwocie 200 (dwustu) złotych.

UZASADNIENIE

Obwiniona U. R. do dnia 23 lipca 2013r. prowadziła zarejestrowaną działalność gospodarczą z zakresu pomocy społecznej bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych, z siedzibą na ul. (...) w S., obecnie nie figuruje jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Aktualnie zamieszkuje w miejscowości (...), gmina S., w budynku mieszkalnym pod tym adresem prowadzi obiekt świadczący usługi inne niż hotelarskie, wpisany do ewidencji tego rodzaju obiektów zgodnie z wnioskiem obwinionej z dnia 17 listopada 2016r., oferujący 11 miejsc noclegowych w 4 pokojach dwuosobowych i 1 pokoju trzyosobowym, zapewniający między innymi możliwość korzystania z wyżywienia na miejscu.

(dowód: zaświadczenie z CEIDG na k. 27, wniosek o wpis do ewidencji wraz z załącznikami na k. 38 – 41, zaświadczenie o zgłoszeniu do ewidencji na k. 44).

Jako właścicielka przedmiotowej nieruchomości, obwiniona zawarła w dniu 01 grudnia 2016r. U. R. zawarła 4 umowy timeshare z I. K., ur. w (...)r., T. R., ur. w (...)r., I. R. ur. w (...)r., M. K. ur. w (...)r., przekazując wymienionym jako konsumentom do korzystania na czas nieokreślony, nie krótszy niż rok, miejsce zakwaterowania w pokoju położonym na parterze budynku mieszkalnego w T., za cenę obejmującą także koszty codziennego sprzątnięcia miejsca zakwaterowania, prania i prasowania odzieży i bielizny konsumenta, udostępnienia w razie potrzeby pomocy lekarza lub pielęgniarki, przygotowywania i podawania trzech posiłków codziennie, pomocy w korzystaniu z łazienki i myciu, pomocy przy podawaniu leków i korzystaniu z wkładek urologicznych. W cytowanych umowach zawarto zastrzeżenie, iż w zakresie nieuregulowanym pierwszeństwo mają przepisy ustawy z dnia 16 września 2011r. o timeshare, a w braku uregulowań ustawowych – przepisy kodeksu cywilnego.

Umowa timeshare analogicznej treści została zawarta przez obwinioną w dniu 01 stycznia 2017r. z B. F., ur. w (...)r., na podstawie umów tego samego rodzaju zawartych w dniu 01 stycznia 2016r. z Z. S. i L. M. K. U. R. zapewniła im na takich samych warunkach miejsce zakwaterowania w należącym do niej budynku mieszkalnym przy ul. (...) w S..

(dowód: kserokopie umów timeshare na k. 49 – 68)

Powyższe umowy timeshare zostały okazane przez pełnomocnika obwinionej J. M. w dniu 01 lutego 2017r. w trakcie przesłuchania w postępowaniu Nr (...)w siedzibie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S., na okoliczność przebywania wskazanych w nich jako konsumenci kobiet w budynku mieszkalnym w T.

(dowód: kserokopia protokołu z 01.02.2017 na k. 47 – 48, pełnomocnictwo na k. 70).

W dniu 24 stycznia 2018r. zespół inspektorów Wydziału Polityki Społecznej (...) Urzędu Wojewódzkiego w O. przeprowadził kontrolę doraźną celem ustalenia prowadzenia przez U. R. bez wymaganego zezwolenia wojewody placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku. W budynku pod adresem (...), gmina S. kontrolujący zastali, poza obwinioną i jej pełnomocnikiem, sześć osób, w podeszłym wieku, o widocznych problemach z poruszaniem się bądź komunikowaniem z otoczeniem, wymagających całodobowej opieki. W związku z podejrzeniem prowadzenia pow wskazanym adresem placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, pomimo braku zezwolenia na prowadzenie tego rodzaju placówki przez wojewodę bądź wystąpienia o uzyskanie zezwolenia, Wojewoda (...) zwrócił się w piśmie z dnia 10 kwietnia 2018r. do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. o podjęcie stosownych działań dotyczących ustalenia ewentualnego zagrożenia dla życia i zdrowia osób tam przebywających, informując także o nałożeniu na U. R. kary pieniężnej za prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku bez zezwolenia wojewody.

(dowód: kserokopia pisma z 10.04.2018r. na k. 32 – 32v)

W związku z powyższym zawiadomieniem, w dniu 19 kwietnia 2018r. pracownicy (...) w S. A. B., J. F., I. W. i M. C. (1), w asyście funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w S. Ł. Z., udali się do miejscowości T., celem przeprowadzenia w

proszonym przez U. R. pod nr (...) obiekcie kontroli w zakresie przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących utrzymania należytego stanu higienicznego nieruchomości, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, a także warunków produkcji, przechowywania żywności oraz warunków żywienia zbiorowego oraz nadzoru nad jakością zdrowotną żywności. Na teren przedmiotowej posesji przyjechali około godz. 08.20, w tym czasie obwiano wyszła z domu, kontrolujący wówczas przedstawili się, okazali legitymacje służbowe i upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, na pytanie U. R. o cel przybycia podali zakres planowanych czynności kontrolnych, związany z bezpieczeństwem żywności i stanem higienicznym pomieszczeń udostępnianych w prowadzonym przez nią obiekcie. Zapytana o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli, obwiniona w obecności przybyłych funkcjonariuszy skontaktowała się telefonicznie ze swoim pełnomocnikiem, po zakończonej rozmowie poinformowała, że za około 10 minut przybędzie on na miejsce, przeprowadzenie kontroli będzie możliwe, obecnie osoby przebywające w obiekcie spoczywają w kuchni śniadanie. Kontrolujący oświadczyli wówczas, że wejdą do domu po zakończeniu posiłku. W trakcie oczekiwania na zewnątrz budynku U. R. w prowadzonej z przedstawicielami Państwowej Powiatowej Inspekcji Sanitarnej w S. rozmowie powołała się na złożenie wniosku w sprawie prowadzenia rodzinnego domu opieki i kompletowania koniecznej dokumentacji przez jej pełnomocnika, A. B. natomiast zwrócił uwagę na konieczność zatwierdzenia produkcji żywności przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S., o czym wymieniona była uprzednio informowana w kierowanych do niej pismach, dodając, że wymóg ten dotyczy także rodzinnego domu. W związku ze zgłaszanymi przez U. R. i obecnego przez budynkiem nieustalonego mężczyzną obiekcjami związanymi z brakiem wcześniejszej informacji o planowanej kontroli, wymieniony wskazał, iż nie ma obowiązku uprzedzania o kontroli w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Po upływie kilkunastu minut obwiniona stwierdziła, że osoby przebywające w domu skończyły jeść śniadanie i zezwoliła przybyłym funkcjonariuszom na wejście do kuchni, z zastrzeżeniem braku dostępu do pokoi, gdyż przebywające w nich osoby są przebierane.

Po wejściu do wnętrza budynku wyżej wymienieni przedstawiciele Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. wraz z asystującym im policjantem zajęli miejsca w pomieszczeniu kuchennym i przygotowywali się do podjęcia czynności kontrolnych, w tym sporządzenia protokołu z użyciem służbowego laptopa. U. R. zadane jej pytanie dotyczące obowiązywania umów timeshare przedstawionych w trakcie wcześniejszej kontroli przez J. M. oświadczyła, że pozostają one aktualne, obecnie są podpisane z siedmioma osobami, zaprzeczyła zarazem, by świadczone na ich podstawie usługi obejmowały zapewnienie wyżywienia.

W tym czasie do pomieszczenia przylegającego do kuchni wszedł wyżej wymieniony pełnomocnik obwinionej. Powiadomiony przez U. R. o tożsamości obecnych osób i celu ich przybycia, zakwestionował on możliwość przeprowadzenia przez wspomnianych funkcjonariuszy czynności, oświadczając, że znajdują się oni w prywatnym mieszkaniu i nie mają prawa wchodzić do tego typu pomieszczeń, w lekceważących słowach wypowiedział się także na temat inicjującego przedmiotową inspekcję pisma Wojewody (...), wyraził kategoryczny sprzeciw wobec przeprowadzenia kontroli, jego stanowisko zostało zaaprobowane przez obecną na miejscu obwinioną. Z uwagi na postawę J. M., odmawiającego zgody na sporządzenie dokumentacji z przebiegu czynności na miejscu, po uzyskaniu od niego zapewnienia, że następnego dnia o godz. 09.00 stawi się w siedzibie (...) w S., obecni funkcjonariusze odstąpili od dalszych działań i opuścili teren posesji około godz. 8.50.

W dniu 20 kwietnia 2018r. pełnomocnik obwinionej stawił się w siedzibie (...) w S., zapoznał się z protokołem kontroli sanitarnej Nr (...). z 19 kwietnia 2018r. i podpisał go. Składając tego samego dnia zeznania, odpowiadając na pytanie dotyczące aktualności umów okazanych w dniu 01 lutego 2017r. do protokołu przesłuchania Nr (...) są aktualne, wskazał, iż po wygaśnięciu umów podpisanych z M. K., I. R., Z. S., T. R. i I. K., obecnie są podpisane nowe umowy, z sześcioma osobami, których danych nie pamiętał, dodając, że nie ma potrzeby ich okazywania, gdyż ich zakres i przedmiot jest taki sam, jak okazanych w dniu 01 lutego 2017r.

Wezwaniem z dnia 07 maja 2018r. U. R. została wezwana do okazania indywidualnych umów najmu lub podnajmu lokali w budynku pod adresem (...), w terminie 7 dni, ani obwiniona, ani jej pełnomocnik nie przedłożyli żądanej

informacji, zaś pismem z dnia 23 maja 2018r. J. M. pozostawił to wezwanie bez odpowiedzi, wskazując na brak podstaw do podejmowania czynności wobec osoby nie prowadzącej działalności gospodarczej.

(dowód: zeznania świadków: A. B. na k. 71 v – 72 i na k. 104v – 105v, J. F. na k. 111v – 112v, I. W. na k. 112v, M. C. (2) na k. 112v - 113, Ł. Z. na k. 120 – 120v, J. M. na k. 111 – 111v do słów „miało się skończyć” i od słów „ja pamiętam” do słów „nie pamiętam tego”, adnotacja w sprawie przyczyn nie przeprowadzenia kontroli na k. 28 – 30, protokół kontroli sanitarnej na k. 24 – 25v, pokwitowanie odbioru na k. 26, protokół przesłuchania świadka z 20.04.2018r. na k. 23 – 23v, pismo J. M. z 23.05.2018 na k. 15)

Obwiniona U. R. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień (vide k. 104)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe wyjaśnienia obwinionej, kwestionującej zasadność stawianych jej zarzutów, mogą być potraktowane wyłącznie jako przyjęta przez nią linia obrony, sprzeczna z całokształtem zgromadzonego materiału dowodowego.

Na podzielenie nie zasługuje także stanowisko pełnomocnika U. R., J. M., podnoszącego brak podstaw do przeprowadzenia kontroli w prywatnym mieszkaniu osoby nie prowadzącej działalności gospodarczej, zajmującej się agroturystyką, nie podlegającą przepisom sanitarnym, zaprzeczającego ponadto, by zabraniał wykonywania czynności kontrolnych bądź je utrudniał poprzez odmowę udostępnienia pomieszczeń oraz sugerującego, iż osoby przybyłe na kontrolę nie chciały nigdzie wchodzić i niczego sprawdzać, w związku z podaną im informacją, że na terenie przedmiotowej nieruchomości nie prowadzi się działalności gospodarczej. (vide zeznania J. M. na k. 111 – 111v). Przytoczone twierdzenia pozostają bowiem w sprzeczności z zeznaniami A. B. (vide k. 71 – 72 i k. 104v – 105v), opisującego w sposób spójny, szczegółowy i konsekwentny przebieg zdarzeń w dniu 19 kwietnia 2018r. na terenie posesji w (...), a także potwierdzającymi je relacjami pozostałych obecnych na miejscu przedstawicieli Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S., J. F. (vide k. 111v – 112v), I. W. (vide k. 112v) i M. C. (2) (vide k. 112v – 113).

Przekazując naoczne spostrzeżenia poczynione w toku wykonywanych czynności służbowych, przedstawili oni w sposób niemal jednobrzmiący zachowanie obwinionej, deklarującej początkowo brak sprzeciwu wobec planowanej kontroli i podkreślającej, iż nie stwarzała żadnych przeszkód w analogicznych sytuacjach w przeszłości. Podali oni ponadto zgodnie, że U. R. została poinformowana o powodzie i zakresie kontroli, nie kwestionowała przekazanych jej na podstawie zawiadomienia Wojewody (...) okoliczności, A. B. i J. F. wskazali również, iż to sama obwiniona zainicjowała rozmowę na temat swoich starań o prowadzenie rodzinnego domu opieki (vide zeznania A. B. na k. 104v od słów „informowała nas” do słów „bezpieczeństwa żywności”, J. F. na k. 111v od słów „pani R. informowała” do słów „osobami starszymi” na k. 112). Opisali również zmianę nastawienia wymienionej nastawienia po przybyciu J. M., wielokrotnie kategorycznie wyrażającego brak zgody na przeprowadzenie jakiegokolwiek kontroli, w tym spisania protokołu z przebiegu czynności, co obwiniona werbalnie aprobowała.

Na uwagę zasługuje także podniesiona przez wszystkich wyżej wymienionych świadków okoliczność udzielenia im przez U. R. zezwolenia na wejście do pomieszczenia kuchennego wewnątrz budynku dopiero po zakończeniu spożywania posiłku przez osoby w nim przebywające, wskazywanie przez nią na niemożność wstępu do pokoi mieszkalnych, w których wspomniane osoby miały być przebierane.

Wewnętrzna spójność i wzajemna zgodność zacytowanych wypowiedzi funkcjonariuszy Inspekcji Sanitarnej, tworzących uzupełniającą się całość, przemawia za uznaniem ich relacji w omówionym zakresie za wiarygodne.

Nadmienić w tym miejscu warto, że kwestionujący zasadność kontroli i próby jej przeprowadzenia przez inspektorów na terenie posesji w T. J. M., po zapoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018r. z treścią protokołu odzwierciedlającego przebieg czynności podjętych poprzedniego dnia, podpisał go nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń. (vide k. 24 – 25v).

Dodać trzeba, iż tego samego dnia ten sam pełnomocnik obwinionej, powołując się na prowadzenie przez jego mocodawczynię usług agroturystycznych, nie stanowiących w jego ocenie działalności gospodarczej, podniósł

jednocześnie fakt zawarcia przez obwinioną sześciu nowych – po wygaśnięciu poprzednich – umów timeshare, zaś odmawiając ich okazania, wskazał, że nie ma takiej potrzeby, gdyż ich przedmiot i zakres są takie same, jak w umowach okazanych w trakcie czynności kontrolnych w dniu 01 lutego 2017r. (vide protokół przesłuchania J. M. na k. 23 – 23v).

Dokonując analizy zapisów treści wspomnianych umów timeshare, o jednobrzmiącej treści, dotyczącej udostępnienia przez U. R. drugiej stronie, określonej jako konsument, korzystania na czas nieokreślony, nie krótszy niż rok, miejsce zakwaterowania w pokoju położonym na parterze budynku mieszkalnego w miejscowości T., zaś w odniesieniu do umów zawartych z Z. S. i L. M. K. – w budynku przy ul. (...) w S., za cenę obejmującą także koszty codziennego sprzątnięcia miejsca zakwaterowania, prania i prasowania odzieży i bielizny konsumenta, udostępnienia w razie potrzeby pomocy lekarza lub pielęgniarki, przygotowywania i podawania trzech posiłków codziennie, pomocy w korzystaniu z łazienki i myciu, pomocy przy podawaniu leków i korzystaniu z wkładek urologicznych. W cytowanych umowach zawarto zastrzeżenie, iż w zakresie nieuregulowanym pierwszeństwo mają przepisy ustawy z dnia 16 września 2011r. o timeshare, a w braku uregulowań ustawowych – przepisy kodeksu cywilnego. (vide kserokopie umów timeshare na k. 49 – 68).

Jednoznaczne zapisy w powyższych umowach, wskazujących w § 4, iż cena określona w § 3 ust 1 niniejszej umowy zawiera również koszty przygotowania i podawania 3 posiłków dziennie, podważają prawdziwość wypowiedzi U. R. przytoczonej przez A. B., jakoby obowiązujące aktualnie umowy z osobami zajmującymi budynek w T. nie obejmowały wyżywienia (vide zeznania A. B. na k. 72 od słów „dodatkowo zapytaliśmy” do słów „3 posiłków codziennie”, na k. 105v do słów „padła odpowiedź” do słów „nie ma żywienia”), zwłaszcza zaś w kontekście oczekiwania z wpuszczeniem osób przybyłych na kontrolę do zakończenia spożywania posiłku przez osoby przebywające w budynku.

Nie kwestionując przy tym okoliczności wykreślenia działalności gospodarczej prowadzonej przez U. R. z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 23 lipca 2013r. (vide zaświadczenie na k. 27), mieć na uwadze należy, iż przedmiot tej działalności stanowiła pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych, z zakresu opieki środowiskowej i rehabilitacji, zważyć natomiast trzeba, iż zgodnie z wnioskiem obwinionej z dnia 17 listopada 2016r., budynek w miejscowości (...), gmina S., został wpisany do ewidencji innych obiektów świadczących usługi hotelarskie, oferując 11 miejsc noclegowych w 4 pokojach dwuosobowych i 1 pokoju trzyosobowym, zapewniający między innymi możliwość korzystania z wyżywienia na miejscu. (vide wniosek o wpis do ewidencji wraz z załącznikami na k. 38 – 41, zaświadczenie o zgłoszeniu do ewidencji na k. 44), przy czym prowadzenie w tymże obiekcie działalności typu timeshare od 01 grudnia 2016r. potwierdzają wspomniane wcześniej umowy.

Zaznaczenia wymaga, iż ustawa z dnia 16 września 2011r. o timeshare (Dz. U. Nr 230, poz. 1370) określa zasady i tryb zawierania między przedsiębiorcą a konsumentem: umów timeshare (art. 1 ust. 1 pkt), zasady ochrony konsumentów, z którymi przedsiębiorcy zawierają umowy, prawa i obowiązki przedsiębiorcy i konsumenta będących stronami takich umów oraz skutki odstąpienia od takich umów. Użyte w ustawie określenie przedsiębiorca oznacza przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 43¹ kc, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Podsumowując powyższe rozważania, wskazać należy, iż opisana działalność U. R., prowadzona w ramach umów timeshare, związanych z zapewnieniem kontrahentom wyżywienia, pomimo niezgłoszenia do właściwej ewidencji, odpowiada cechom działalności gospodarczej, polegającej między innymi na produkcji żywności.

Zgodnie bowiem z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, zakład może rozpocząć działalność w zakresie produkcji lub obrotu żywnością po zatwierdzeniu lub warunkowym zatwierdzeniu przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, będącego organem właściwym w sprawie rejestracji, zatwierdzenia, warunkowego zatwierdzenia, przedłużania warunkowego zatwierdzenia zakładów, które produkują lub wprowadzają do obrotu żywność zawierającą jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty

pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 rozporządzenia nr 853/2004, w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 852/2004. (art. 61 pkt 1 i 3 cytowanej ustawy)

Przepisy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 kwietnia 2004r. w sprawie higieny środków spożywczych wskazują, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego współpracują z właściwymi organami zgodnie z innym, mającym zastosowanie prawodawstwem wspólnotowym, lub, jeżeli takie istnieje, z prawem krajowym. W szczególności, każde przedsiębiorstwo sektora spożywczego powiadamia właściwy organ, w sposób, jakiego wymaga ten ostatni, o każdym przedsiębiorstwie pod jego kontrolą, które uczestniczy w jakimkolwiek z etapów produkcji, przetwarzania, dystrybucji żywności.

Opisane zachowanie obwinionej co najmniej w okresie od dnia kontroli doraźnej inspektorów Wydziału Polityki Społecznej (...) Urzędu Wojewódzkiego w O., wobec zaniechania okazania aktualnie obowiązujących umów timeshare pozwalających na precyzyjne ustalenie daty początkowej prowadzonej działalności, do zakończenia czynności kontrolnych w dniu 20 kwietnia 2018r., wyczerpuje tym samym znamiona z art. 60¹ § 1 kw.

Mieć ponadto na uwadze należy, iż art. 26 ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej uprawnia do wstępu do mieszkania w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zakaźnej, zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi, a także, jeżeli w mieszkaniu jest lub ma być prowadzona działalność produkcyjna lub usługowa. Przywołać w tym miejscu należy stanowisko wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 10 sierpnia 2016r. w sprawie (...), iż uzależnienie prawa wstępu inspekcji sanitarnej jest uzależnione od prowadzenia działalności usługowej, przy czym za tego rodzaju działalność uważa się także działalność hotelarską. W świetle przedstawionych dokumentów prowadzenie tego rodzaju działalności w budynku figurującym w rejestrze obiektów świadczących usługi hotelarskie jest zdaniem Sądu bezsporne.

Jak wynika natomiast z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 27 maja 2013r. w sprawie (...) SA/Wa (...), ograniczenie zakresu kontroli tylko do legalnie działających zakładów, byłoby sprzeczne z celem ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, uniemożliwiając wykrycie niezgodnych z prawem działań związanych z produkcją, transportem, przechowywaniem i sprzedażą żywności oraz żywieniem zbiorowym.

Udzielenie przez U. R. zgody na wejście przedstawicieli Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. do wnętrza budynku po zakończeniu spożywania posiłku przez osoby w nim zakwaterowane, powołanie się na niemożność wstępu do pomieszczeń mieszkalnych, wyrażenie przez nią aprobaty dla słów pełnomocnika, wykluczającego jakąkolwiek kontrolę oraz ostateczny brak zgody, udaremniły przeprowadzenie czynności kontrolnych w zakresie przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, dotyczących warunków produkcji żywności i stanu higienicznego pomieszczeń oraz nadzoru nad jakością zdrowotną żywności, zgodnie z celem zaplanowanej kontroli wskazanym w piśmie Wojewody (...) z 10 kwietnia 2018r. oraz zakresu zadań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, określonych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Zaniechanie przedstawienia, wbrew wezwaniu z dnia 07 maja 2018r. do okazania, indywidualnych umów najmu lub podnajmu lokali w budynku pod adresem (...), w terminie 7 dni, tj. w okresie od 23 do 30 maja 2018r., utrudniło działalność Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S., uniemożliwiając poczynienie pełnych ustaleń kontrolnych. Dodać należy, iż ani obwiniona, ani jej pełnomocnik nie przedłożyli żądanej informacji, także na wezwanie Sądu w toku niniejszego postępowania, pismem z dnia 23 maja 2018r. J. M. pozostawił to wezwanie bez odpowiedzi, wskazując na brak podstaw do podejmowania czynności wobec osoby nie prowadzącej działalności gospodarczej (vide k. 150), zaś w piśmie z dnia 08 maja 2019r. podał, iż na dzień 20 kwietnia 2018r. nie posiadał i nie posiada żadnej obowiązującej umowy zawartej przez U. R. (vide k. 124). Opisane zaniechanie, podobnie jak wskazane wyżej zachowanie udaremniające czynności kontrolne w dniu 19 kwietnia 2018r., stanowią wykroczenia stypizowane w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017r., poz. 1261 ze zm.).

Obwiniona działała umyślnie, jako doświadczony przedsiębiorca zdając sobie sprawę z konsekwencji naruszenia obowiązujących przepisów normujących wymogi sanitarno – epidemiologiczne w związku z prowadzoną działalnością usługową. Stopień jej winy uznać tym samym należy za wyższy niż nieznaczny.

Analogicznie ocenić należy stopień społecznej szkodliwości przypisanych U. R. wykroczeń. Jako obciążające potraktowano sposób i okoliczności działania obwinionej, zmierzającej do ukrycia faktycznego charakteru prowadzonej w celach zarobkowych działalności przez organami państwowymi działającymi w celu zapobieżenia ewentualnym zagrożeniom dla życia i zdrowia osób zamieszkujących wynajmowane przez nią pomieszczenia. Dodać należy, iż przedmiotowe zachowanie wymienionej świadczy zdaniem Sądu o lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego, w tym wymogów nakładanych na osoby profesjonalnie trudniące się prowadzeniem określonej działalności, tym bardziej w kontekście wcześniejszych kontroli z tego samego zakresu.

Mając powyższe na uwadze, wymierzoną U. R., przy zastosowaniu art. 9 § 2 kw, karę grzywny uznano za adekwatną do stopnia karygodności jej zachowań. Utrzymana znacznie poniżej górnej granicy ustawowego zagrożenia wskazanej w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przewidującym alternatywnie karę aresztu do 30 dni, karę ograniczenia wolności lub karę grzywny do 5000 zł, nie nosi znamion rażącej surowości. Poprzez swą realną dolegliwość, nie przekraczającą wszakże możliwości finansowych obwinionej, utrzymującej się z wynajmu pokoi z dochodem rzędu 1800 zł miesięcznie (vide k. 104), realizuje zadana w zakresie prewencji indywidualnej poprzez unaocznienie nieopłacalności podobnych czynów w przeszłości, kształtuje także społeczną świadomość prawną, przeciwdziałając poczuciu bezkarności osób prowadzących działalność gospodarczą w tak wrażliwej sferze jak usługi dla osób w podeszłym wieku lub niepełnosprawnych, w sposób nie respektujący wymogów ustawowych.

Na podstawie art. 119 § 1 kpw i art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. obciążono obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą stosunkową.